Jueves 14

● **Belmonte quiere repetir.** Josep Antoni Belmonte, actual presidente de la Confederació Empresarial de la Província de Tarragona (Cepta) adelanta al *Diari* su intención de presentarse para repetir en el cargo a las elecciones que se celebrarán en dicha organización el 10 de noviembre. «La decisión la tomé hace poco más de una semana, tras el último comité ejecutivo de la Cepta», explica Josep Antoni Belmonte. En ese comité ejecutivo, Belmonte asegura que constató los apoyos suficientes para tratar de afrontar un nuevo mandato, durante el cual quiere impulsar cambios a la patronal tarraconense.

Viernes 15

● **La vivienda, con precios de 2005.** El precio del metro cuadrado de la vivienda libre se paga, según datos de septiembre del ministerio dirigido por Beatriz Corredor, a 1.832 euros de media. El mismo nivel que en 2005. Aunque parezca un retroceso notable, lo cierto es que desde el estallido de la burbuja inmobiliaria las casas sólo se han abaratado un 12,8%, muy lejos del ratio de sobrevaloración que instituciones internacionales han achacado siempre a España. Por eso el Banco Central Europeo (BCE) insiste en que aún resta ajuste por hacer y que esa rebaja debe ser más rápida.

Personaje de la semana

Antoni Castells

Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat

El conseller de Economia de la Generalitat, Antoni Castells, presentó el jueves los bonos catalanes, que se pondrán a la venta el día 20. La emisión es de 1.000 millones de euros, ampliable a 2.000 o 2.500, con bonos de 1.000 euros a un año con un tipo de interés del 4,75%, que han llamado la atención de pequeños inversores.

Josep Antoni Belmonte

Ha dado un paso adelante y ha anunciado su voluntad de continuar al frente de la Cepta para promover cambios de organización.

Eric Schmidt

El buscador de internet Google presentó un incremento interanual de su beneficio neto del 32,3 por ciento para el tercer trimestre del año.

Gerardo Díaz Ferrán

Que alguien con su expediente empresarial recomiende a los trabajadores hacer más horas y cobrar menos es de un total cinismo.

Celestino Corbacho

Deja el cargo como ministro de Trabajo. Los 4,5 millones de parados no son culpa suya, pero tampoco ha hecho mucho por reducirlos.

Jose Luis Morlanes

Cambia la presidencia por la vicepresidencia de La Seda pero deja sin aclarar los movimientos irregulares en los últimos años.

L'expert

Francesc Blasco
President del Col·legi
Oficial de Graduats Socials de Tarragona

Reforma laboral?

Ara fa uns dies, les Corts van aprovar la reforma laboral. Crec que aquesta reforma no ha satisfet a ningú. Ni als empresaris, ni als treballadors, ni per descomptat als professionals i estudiosos del Dret Laboral. I quan una llei no aconsegueix l'objectiu que pretén, queda clar que és una llei dolenta.

En aquest cas, la llei de reforma laboral neix amb totes les condicions per ser un prototip de legislació dolenta. Podem examinar-la des de diferents angles i amb diferents visions. Podem justificar-la per una petició unànime del món empresarial i del món econòmic. Podem convenir que la reforma és una imposició que, en definitiva, ens ve de l'exterior des de la situació econòmica del país.

És curiós que, malgrat que tothom la considera necessària, el Parlament no hagi estat capaç de fer la reforma que es necessitava.

Llavors, quines són les causes per les quals el projecte presentat pel Govern i les posteriors aportacions dels grups parlamentaris no hagin aconseguit fer un text útil, pragmàtic, avançat i eficaç?

Sense entrar en tecnicismes, crec que la llei pateix un problema primordial: la diagnosi prèvia.

En tractar-se d'un tema de gran sensibilitat social, és fàcil caure en la demagògia o en el desconeixement de la realitat. Tothom és conscient que el major problema del país és l'atur, però això ho associem a un tema que anomenem precarietat laboral. No és tan simple. El problema no és la precarietat, el problema és la manca de llocs de treball.

Quan comptabilitzem gairebé cinc milions d'aturats, no mirem si aquests tenien un lloc de treball indefinit o precari. Mirem i veiem que no hi ha llocs de treball. Per tant, jo diria que el problema no és l'atur, sinó que el problema real és la manca de llocs de treball. Perquè si no hi ha llocs de treball, necessàriament hi ha atur.

Succeeix, doncs, que qualsevol reforma laboral ha d'anar dirigida a crear unes condicions laborals que des de la justícia generin confiança a uns i altres, per augmentar la producció i la rendibilitat en el treball.

Això no sempre s'entén així i, des d'una dinàmica sindical al meu judici mal entesa, es lluita obstinadament pels llocs de treball indefinits, sense oblidar que aquest és el culpable que en alguns moments no hi hagi treballant el nombre de persones que podrien estar fent-ho.

A la legislació espanyola el contracte s'assembla bastant a un matrimoni entre l'empresa i el treballador. Així les coses, quan es dóna una situació de divorci per voluntat de l'empresa, surt car i malament.

Quantes persones que avui estan a les llistes d'aturats contra la seva voluntat buscarien el pas transitori del contracte eventual per poder treballar. Quantes empreses augmentarien les seves plantilles sense por al matrimoni amb el treballador.

Aquí entra el difícil paper dels sindicats. La recent vaga ha servit per comprovar que en matèria de política sindical també estem molt immadurs. La llei de vaga, amb el seu text preconstitucional, no ha propiciat la participació del treballador, de manera que aquest es troba en moltes ocasions desinformat i que la pressió de l'entorn el condueix a situacions de tensió.

Urgeix aclarir conceptes i dir les coses pel seu nom. Cal explicar a la societat que les paraules sinònimes són trampes no només dialèctiques. Cal distingir entre piquet informatiu, que és un dret, i piquet amenaçador, que és un delicte. Cal explicar que serveis mínims és el mínim garantit i que, d'aquí al 100%, tot és possible. Però no és possible l'1% antidemocràtic.

Cal trencar tabús. Cal canviar el que cal canviar i ningú no pot canviar el que és una realitat.